

(המשך מעמוד 15)

למילים, לרעיונות, לסמלים יכול להיות מובן שונה לגמרי משני עברי המיתר. מה שנראה לחאמי כחזון יפה וחובבני עלול להיראות לישראלים כמוזמה שחורה. ולגופו של עניין:

מי יודע, מר חאמי, מה יהיו פני העולם בעוד שניים-שלושה דורות? מי יודע אם כלכל עוד תהיה קיימת או המדינה הלאומית מית כמיסגרת אנושית? אולי יבואו במ קומה מיסגרת שונות לגמרי? אולי תבוא המהפכה העולמית, שהסוציאליסטים חול- מים עליה? אולי מהפכה אחרת לגמרי? דבר אחד אני יכול להבטיח לך: אם תתקדם האנושות כולה מן המדינה הלאומית אל צורת-התארגנות אחרת, לא נהיה האחר רוגנים במיצעד. אבל אנא, בבקשה ממך, אל תדרוש מאיתנו להיות הראשונים. אחרי מה שקרה לנו במאה ה-19, זאת, אנחנו לא נהיה הראשונים שנוותר על מדינה לאומית.

בסיכום דיון זה חזר חאמי והדגיש כי זהו חזונו הפרטי, וכי הוא מתייחס למה שעשוי לקרות בעוד שניים-שלושה דורות". תוך כדי כך אמר: "אם מתי פלד יהיה מחר ראש ממשלת ישראל, יקום שלום במרחב כולו."

בנאומו האחרון לפני נעילת הכנס, במיסגרת הוויכוח על הרצאתו של הפרו- פסור קית קייל (ראה הנדון), אמרתי:

"צדק גם"

אני רוצה לברך את הפרופסור קייל על ההרצאה המבריקה. אני סבור שזאת היתה אחת ההרצאות החשובות ביותר של הכנס. אני מציע שכולנו נחשוב עליה היטב, כשניסע הביתה. אישי איש לארצו. אני נזכר בדברים שאמר לי פעם הפרו- פסור המנוח מארטין בובר, שהיה הומאניסט גדול, ידיד גדול של התנועה הלאומית הערבית - וציני גדול.

הוא אמר לי: לכל רעיון פוליטי יש רגע משלו. רגע לפני כן עדיין אינו נכון. רגע לאחר מכן כבר אינו נכון. הוא נכון ברגע מסויים - וכל החוכמה הפוליטית היא לתפוס את הרגע ולהגשים את הרעיון. אני מאמין שהרגע הנכון כבר עבר. ההקמת מדינה פדרטיבית, שתחיה בשלום עם ישראל, אה ניתן לרגע הזה לחלוף!

פעם, בימי המנדט הבריטי בארצנו, היה קיים באחד המחנות של הצבא הבריטי בית-ספר צבאי לנהיגה. בכיכר המרכזית של בית-הספר עמדה גריטאה של מכונות, שנהרסה כליל בתאונה. העליה היה תלוי שלט: "אבל הוא צדק!". אני מהסס לומר מה שאני עומד לומר עתה, כי הדבר עלול להיראות כדוגמה טיפוסית של שחצנות ישראלית. אבל אני סבור שהייתי משתמש מחובתי המוסרית, אילו לא אהתי את המחברים שעל לבי. אני רוצה לומר למשתתפים הי- פוסטימיים: יש רגע חזק בהיס- טוריה של כל עם, כשישנה הזרמי נות הוסטורית. אז צריכים לקפץ ודתפוס אותה.

אנחנו עשינו זאת בארץ, 1947. הציעו לנו מדינה קטנה מאד בראש. המוני עמנו והנהגתנו הלאומית, הסכימו לקבלה. הם דחו את עצתו של מנהל בגין, שהתנגד לכן. כך קמה מדינת-ישראל. יש לכם עכשיו סיכוי גדול להשיג את הדבר שנקרא בפי כמה ממשתתפי כנס זה בשם Rough Justice, "צדק גס". צדק שאינו מושלם. חלקי: אנא, עשו זאת, למען עמכם, למען השלום, למען כולנו. אם תוותרו על סיכוי זה, תוך דבקות למה שנראה לכם כצדק מושלם, כצדק מוחלט, אתם עלולים להמיט אסון על המרחב, על העולם, וקודם כל על העם הפלסטיני עצמו!

מי שאומר זאת: דברי בשפה ברורה ככה האפשר. תגידו בצורה חרימשמעית למה אתם חותרים, ומה אתם דורשים. אימרו זאת כי שמה המובנת להמונים, ובעיקר די המונים במדינת-ישראל.

אני תומך בדבריהם של משתתפים אחרים בכנס, שהציעו לכם להקים לאלתר מדינה פלסטינית זמנית, שתוכל לדבר באופן ברור בשם העם הפלסטיני. אני מציע לסיים כנס זה בנימה של אופטימיות. הסכנות ברורות לי כולנו, הן איזמות, אך אז נסיר את עינינו מן הפיכויים הטובים די השגת השלום. הוא אפשרי. כנס זה תרם לו את תרומתו.

מימצאי הקירת המישטרה בפרשת קניית הקולות של

פלאטו-שרון עשויים

לגרום לסילוקו

מ ה כ נ ס ת

כ שנעצר בחודש ינואר השנה סמואל פלאטו שרון, קמה סערה ב" ארץ. שרון, שנעצר על-פי בקשת הסגרה של שלטונות צרפת, על פשעים שביצע לטענתם בצרפת טען כמובן לחפותו. אך אחת הטענות המרכזיות שלו, שהוצהרה בדראמטיות רבה היתה אז: "אחי היקר דים, אל תחרצו את דיני לפני שהגויים אפילו עשו את זה. אל תתנו להסגיר אותי לגויים. אם אעשה פשעים בארץ, הכניסו אותי לכלא בארץ."

פנייה זו של פלאטו מצלצלת היום כי נבואה. האיש הבודד שרק לכנסת כדי לזכות בחסינות ולהינצל על-ידי כך מהכלא הצרפתי, עומד עתה בפני סכנה רצינית ביותר להכנס לכלא הישראלי והפעם בגלל פשעים אותם ביצע לפי החשד בארץ.

אחרי תקופה ארוכה בה הודלפו לעיתון נים ידיעות כאילו לא העלתה הקירת הי משטרה חומר המוכיח כי פלאטו קשור במעשי שוחד וקניית קולות בבחירות.

האם

הוא ייכרך

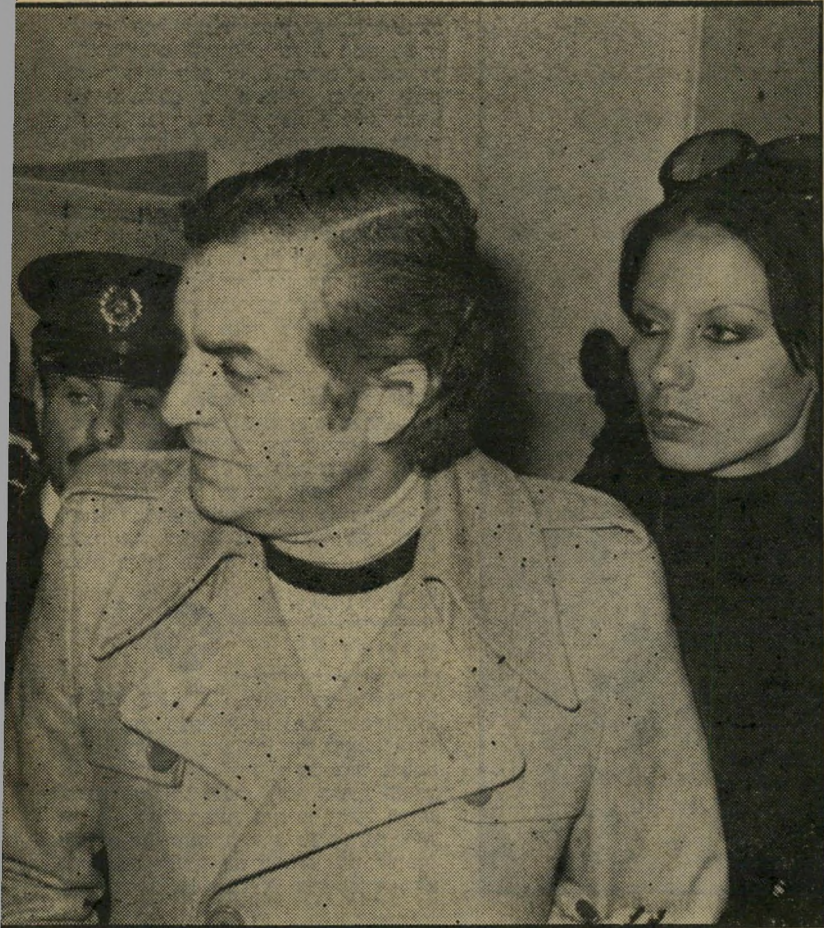
אולי הככליא?

נפלה השבוע ההחלטה במישטרה להמליץ להעמיד את חבר-הכנסת פלאטו לדין. צוות החקירה, עליו היה ממונה ניצב משנה ראובן מיינקובסקי, איתו קצין חקיר רות אשר עצר את פלאטו עם רדתו מהר מסוס בחודש ינואר שעבר, חקר בחודשים האחרונים 82 עדים אשר היו מעורבים במערכת הבחירות של פלאטו. בין הנחקרים היו פלאטו עצמו, כל אנשי מטתו, אנשי הפרסום ויחסי-הציבור שלו, הגזבר הראשי של מערכת הבחירות, שתיים מהי פקידות שעבדו במטה הבחירות, פעילים בכל רחבי הארץ ואנשים אשר על פי הי שמועה קיבלו שוחד.

בין היתר נחקר גם כתב הטלוויזיה חיים גיל, אשר שידר שבועות מספר לאחר הבחירות את הכתבה המפורסמת על מסע קניית הקולות ופיוזור ההבטחות של פלאטו בכפר הדרוזי שכוח-היאל סג'ור.

מרבית החומר בתוכיר בן 54 העמודים אשר הוגש השבוע ליועץ-המשפטי לממ" שלה הוא חומר רקע. המישטרה מגוללת בו האשמות כבדות כנגד פלאטו ואנשי מטתו על רכישת קולות. הענקת מתנות הבטחות שוחד, המהוות עבירה, אולם טוענת כי למרות שבדי לה שהעובדות נכונות, ספק אם תוכל להוכיח את כולן בבית-המשפט. יחד עם זאת המלצת הי מישטרה היא, חרימשעית: להעמיד לדין פלילי את פלאטו ושבעה מעורוריו.

ראש צוות החקירה של מיינקובסקי, סגן ניצב אלכס איש-שלום טוען בדין-השבוע כי מקבלי השוחד האמינו, וזאת בעקבות שטיפות מוח של אנשי פלאטו, שיבולע להם אם יעידו כנגד פלאטו ופעיליו, ולכן קשה היה לגבות מהם עדויות אמת. רבים מהעדים חששו שאם יעידו נגד פלאטו יסלילו גם את עצמם ובני משפחותיהם.

הוא ייכרך אולי הככליא?

כתב ידו של חלפון (כמה מהן עם שגיאות כתיב) או בחתימת חלפון בכתיביו של אחת ממזכירותיו המורות לגזברות או לגזבריות-מישנה לשלם סכומים שונים לפעילים עבור הוצאות, חלקן בעלות אפי ברור וחלקן לא מזהות.

דוגמה להוצאה מגוחכת היא של פעיל-כביכול, אשר ברור למישטרה שהוא היה בין נותני השוחד. אותו פעיל, שהוא קרוב רחוק של אשתו של פלאטו, אנט, הגיש קבלות וקיבל תשלום עבור הוצאות דלק למכונית הסוטיאט שלו בסך 2500 לירות עבור שני ימי נסיעה. דוגמא אחרת היא של סידרה בת 8 קבלות בעלות מיספור עוקב ממסעדה באזור גוש דן אשר הוגשו כהוצאות על-ידי אחד הפעילים, ואשר הי משטרה טרענת שהן שימשו כסיו לכספים ששולמו כקניית קולות.

בדין-השבוע שלה טוענת המשטרה כי מצויות בידה ראיות שפלאטו ידע ואישר, אם כי לא בכתב, כל הוצאה כזו וכי בי מערכת הבחירות שלו, כמעט ולא יצאה אגורה אחת מ"8 מיליוני הליורות, מבלי שקיבלה קודם לכן את אישורו של פלאטו. שם אחר המוזכר בדין-השבוע של הי מישטרה הוא של זאק בן-אודיס, איש שידורי-ישראל בצרפתית, אשר המשטרה ממליצת להעמיד גם אותו לדין. למרות התארים הנכבדים שבן-אודיס לקח לעצמו, כיועץ-אישי, איש יחסי-ציבור ומעצב הי מדיניות של פלאטו, טוענת המשטרה כי בן-אודיס היה עוזר ומלווה של פלאטו ומתורגמן. לדבריה ידע בן-אודיס על כל הוצאה שהיתה במערכת הבחירות ואף הירשה לעצמו לאשר הוצאות ותשלומים עד סדר גדול מסויים גם ללא אישור הבוס הגדול, תוך תיאום עם חלפון. האירועי הוא שבן-אודיס פוטר על-ידי פלאטו משום

לעזמת אלה הצליחה המישטרה לגבות עדויות ולסוף מיסמכים, ביניהם צילומי צ'קים ועותקי צ'קים שהוחרמו במטה פלאטו ובמטות-המישנה שלו, עדויות אשר לדעת המישטרה די בהן כדי להעמיד את פלאטו, שלושה מעורריו הבכירים ועוד ארבעה פעילים מקומיים, לדין.

ראיות המשטרה מתרכזות בשלושה נושאים: מתות (מלשון מתת) והבטחות-שוחד במסגרת המטה המרכזי של פלאטו, מתות והבטחות שוחד בעירייה דימונה בה היתה לפלאטו הצלחה מסחררת ומתות והבטחות שוחד בכפר סג'ור.

לדברי דו"ח המשטרה קיימות הוכחות חותכות על קשר בלתי ניתן לספק בין ראש מטה הבחירות של פלאטו, יעקוב חלפון, לבין מה שנקרא בדו"ח "פעילים ופעילים מדומים". על פי חומר המישטרה אישר חלפון שכן והתחייב לשלם סכומים נוספים (אשר עד כה לא שולמו לפעילים) - אשר היה גדול מספר מונים מהשכר המקביל לפעילי בחירות וברור למישטרה כי הוא היווה שוחד. על אותם פעילים, או מגייסי המולות לפי לשון הדו"ח, היה להביא לקלפי משפחות שלמות שיצביעו עבור רשימת פלאטו. תמורת זאת היו מכי ניסים את המגויסים לרשימת פעילים-מדומים, אשר קיבלו שכר מבלי שעשו מאום, מלבד לברא עם החמולה שלהם ול- הצביע.

הוצאות פיקטיביות

מנופחות

ה משטרה לא הצליחה למצוא אף צ'ק או הוראת תשלום בכתב של פלאטו עצמו. מצויים בידיה פתקאות בי-